

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617010347
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8617010347.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.04.2024 v trestnej veci proti obž. A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, v konaní o námietke zaujatosti voči členom senátu JUDr. Petrovi Farkašovi a JUDr. Rastislavovi Vargovi, Phd. LL.M., MBA, o sťažnosti A. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/38/2023 zo dňa 14.03.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením predseda senátu Krajského súdu v Prešove podľa § 32 ods. 3 Tr. poriadku a z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 Tr. poriadku nevylúčil členov senátu JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, Phd. LL.M., MBA, z vykonávania úkonov trestného konania proti obž. A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, vedeného na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6To/38/2023.

Proti tomuto uzneseniu podal dňa 03.04.2024 prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že nesúhlasí s odôvodnením napadnutého uznesenia a považuje ho za vecne nesprávne a nezákonné. V prvom rade zdôraznil, že zaujatosť sudcov Krajského súdu v Prešove pre pomer k obhajcovi C. D. vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR so. zn. 4Ndt/14/2021 zo dňa 11.05.2021 a preto obžalovaný A. B. prostredníctvom svojho obhajcu C. D. podal námietku zaujatosti voči členom senátu JUDr. Vargovi a JUDr. Farkašovi, ako aj sudcovi JUDr. Tobiašovi. V tejto súvislosti preto podrobne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Ndt/14/2021 zo dňa 11.05.2021, z ktorého vychádza námietka zaujatosti sudcov JUDr. Farkaša a JUDr. Vargu, nakoľko z tohto uznesenia vyplýva, že JUDr. Farkaš a JUDr. Varga sú zaujatí voči obhajcovi C. D. pre pomer k jeho osobe a pomer k jeho otcovi, ktorý bol do roku 2006 dlhoročným vyšetrovateľom PZ a následne od roku 2010 prísediaci Okresného súdu Prešov. Uviedol, že keďže členovia senátu JUDr. Varga a JUDr. Farkaš v inej trestnej veci vyjadrili svoju zaujatosť voči osobe C. D., ktorý je obhajcom, vznikol reálny dôvod pre pochybnosť o ich nezaujatosti v zmysle ust. § 31 ods. 1 Tr. poriadku, pričom poukázal na slovenskú právnu úpravu a judikatúru Najvyššieho súdu SR vzťahujúcu sa na problematiku zaujatosti sudcov. Obžalovaný v sťažnosti navrhuje, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že sudcovia JUDr. Farkaš a JUDr. Varga, ako aj sudca JUDr. Tobiaš sú vylúčení. Zároveň navrhol, aby sťažnostný súd predmetnú trestnú vec vedenú na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6To/38/2023 odňal a prikázal inému krajskému súdu. Tento návrh odôvodnil tým, že viacerí sudcovia Krajského súdu v Prešove majú pomer k obhajcovi C. D. a jeho otcovi a toto obžalovaný považuje za dôležité dôvody pre odňatie veci, aby nemohla vzniknúť pochybnosť o nezaujatosti súdu a či vec bude nestranná a nezaujato prerokovaná a posúdená, keďže verejnosti by sa podľa jeho názoru mohlo javiť, že za daných okolností je obhajca C. D. schopný sám alebo cez svojho otca vybavovať veci na súde. Na základe toho považuje za dôvodný aj návrh na odňatie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd ako súd sťažnostný na podklade takto podanej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Napadnutým uznesením rozhodoval krajský súd na základe námietky zaujatosti vznesenej obžalovaným v podaní zo dňa 04.03.2024 proti JUDr. Petrovi Farkašovi a JUDr. Rastislavovi Vargovi, PhD., LL.M., MBA., ako členom senátu v predmetnej trestnej veci. Ako už bolo uvedené, senát krajského súdu rozhodol tak, že členovia senátu nie sú vylúčení z trestného konania podľa § 32 ods. 3 Tr. poriadku.

Námietka zaujatosti vznesená obžalovaným prostredníctvom jeho obhajcu bola odôvodnená tým, že dňa 29.02.2024 mu bolo ako obhajcovi doručené upovedomenie o tom, že na deň 13.03.2024 bolo nariadené verejné zasadnutie. Dňa 01.03.2024 z rozvrhu práce Krajského súdu v Prešove zistil, že predsedom senátu 6To je JUDr. Dubňanský a členmi senátu sú JUDr. Varga a JUDr. Farkaš a zastupujúcim členom je JUDr. Bugeľ, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Ndt/14/2021 zo dňa 11.05.2021, z ktorého vyplýva že členovia senátu JUDr. Farkaš a JUDr. Varga sú zaujatí voči jeho osobe pre pomer k nemu (ako obhajcovi) a pomer k jeho otcovi, ktorý bol vyšetrovateľ PZ a od roku 2010 prísediaci Okresného súdu Prešov. A keďže títo členovia senátu v inej trestnej veci vyjadrili svoju zaujatosť voči jeho osobe, bol povinný o týchto skutočnostiach informovať obž. B., ktorý mu na porade dňa 04.03.2024 udelil pokyn na podanie námietky zaujatosti a návrh na odňatie a prikázanie veci inému súdu. Zaujatosť sudcov Krajského súdu v Prešove pre pomer k obhajcovi C. D. vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Ndt/14/2021 zo dňa 11.05.2021 a preto obž. B. podal námietku zaujatosti voči členom senátu JUDr. Vargovi a JUDr. Farkašovi, ako aj sudcovi JUDr. Tobiašovi. Taktiež navrhol, aby sťažnostný súd SR predmetnú trestnú vec vedenú na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6To/38/2023, tomuto súdu odňal a prikázal ju inému krajskému súdu.

K tejto námietke zaujatosti sa písomne vyjadril JUDr. Peter Farkaš, pričom v tomto vyjadrení uviedol, že obhajca nepodal obžalovanému kompletne informácie, pretože sa nejednalo o inú vec, v ktorej by obhajca zastupoval konkrétneho klienta, ale išlo o trestnú vec vedenú proti obžalovanému C. D. a k tejto trestnej veci sa vyjadril v dvoch rovinách. A to, že vo vzťahu k obžalovanému C. E. D. nemá žiaden vzťah a ani vzťah k prejednávanej veci. V druhej rovine konštatoval, že pozná otca obžalovaného, s ktorým je v priateľskom vzťahu. Tykajú si a v období, keď bol sudcom na okresnom súde, často sa stretávali nielen pracovne a vzhľadom na vzťah k otcovi obžalovaného, ten by mohol vyvolávať pochybnosti o jeho nezaujatosti, preto vyjadril stanovisko, že sa cíti byť zaujatý. V súvislosti s obžalovaným A. B., ktorý navrhol odňať jeho trestnú vec Krajskému súdu v Prešove a prikázať inému krajskému súdu, uviedol že obžalovaného nepozná, nemá žiaden vzťah k nemu a prejednávanej veci. Taktiež uviedol, že obhajca C. E. D. už vo viacerých trestných konaniach, v ktorých predsedal aj on, vystupoval v postavení obhajcu a nikdy nevzniesol námietku zaujatosti. K obhajcovi C. E. D. uviedol, že nemá žiaden vzťah, preto navrhol, aby jeho stanovisko bolo preskúmané z pohľadu teórie zdania, nestrannosti a má za to, že neexistuje dôvod na jeho vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného B..

Taktiež sa k námietke zaujatosti vyjadril aj JUDr. Rastislav Varga, PhD., LL.M., MBA., ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že otec obžalovaného E. D. F. bol prísediacim na Okresnom súde Prešov, pričom bol pravidelne a opakovane členom senátov, ktorým predsedal, tyká si s ním a sú v priateľskom vzťahu, taktiež uviedol, že pozná aj C. E. D. ml., ako advokáta, preto mal za to, že sú dané pochybnosti o jeho nezaujatosti a osobne sa cítil byť zaujatý. Z jeho vyjadrenia vyplýva, že pochybnosti o jeho nezaujatosti by mohol vyvolávať vzťah k otcovi C. E. D. C., s ktorým ako prísediacim prejednával viacero trestných vecí v senátoch, ktorým predsedal. Avšak konštatoval, že je potrebné rozlišovať, v akom procesnom postavení vystupuje konkrétna osoba pred súdom, keďže vzťah sudca - advokát (obhajca) je možné z objektívneho hľadiska považovať len za profesijný vzťah a vzájomné vzťahy sudcu k iným právnickým profesiám vykazujú vo všeobecnosti znaky čisto profesionálnosti a kolegiality, ktoré ešte v ničom nezakladajú možnosť vzniku pochybností o jeho nezaujatosti alebo neobjektívnosti, na rozdiel od vzťahu sudcu k obžalovanému, ktorý je z objektívneho hľadiska, teórie zdania a nestrannosti iný ako vzťah sudcu k obhajcovi. A z týchto dôvodov má za to, že v predmetnej trestnej veci nie je daný dôvod na jeho vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania.

O tejto námietke zaujatosti vznesenej obžalovaným bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/38/2023 zo dňa 14.03.2024 s tým, že krajský súd rozhodol tak, že podľa § 32 ods. 3 Tr. poriadku z dôvodov podľa § 31 ods. 1 Tr. poriadku členovia senátu Krajského súdu v Prešove JUDr. Peter Farkaš a JUDr. Rastislav Varga, PhD., LL.M., MBA., nie sú vylúčení z trestného konania sp. zn. 6To/38/2023. Krajský súd napadnuté uznesenie s poukazom na písomné vyjadrenia členov senátu JUDr. Farkaša a JUDr. Vargu, ustanovenia Tr. poriadku, konštantnú súdnu prax k prejednávanej veci a ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, odôvodnil tým, že sa rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahŕňajúce osobné presvedčenie a správanie sa sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akejkoľvek legitímnej pochybnosti o zaujatosti sudcu. Na základe tohto sa potom rozlišuje nestrannosť subjektívna a nestrannosť objektívna. Následne uviedol, že objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného, nakoľko existencia oprávnených pochybností závisí od posúdenia konkrétnych okolností prípadu. Procesne účinnou námietkou, bude len taká námietka zaujatosti, ktorá je založená na skutočnostiach týkajúcich sa vzťahu sudcu k prejednávanej veci alebo ku konkrétnym osobám, ktoré v nej vystupujú. Krajský súd nezistil, aby sa členovia senátu s obhajcom obžalovaného stretávali aj mimo úradných povinností, ani aby sa o jeho osobe vyjadrovali negatívne. Uviedol, že skutočnosť spôsobilé vyvolať pochybnosti o nezaujatosti sudcu pre jeho pomer k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, automaticky nemusia byť spôsobilé vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti aj pre pomer k ich zástupcom, je nutné rozlišovať, či ide o obvineného, jeho obhajcu alebo iný orgán činný v konaní. Podľa krajského súdu pochybnosti o nezaujatosti namietaných sudcov nevyvoláva ani ich vzťah k otcovi obhajcu, pričom poukázal na vzťahy vymedzené v § 31 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré odôvodňujú vylúčenie sudcu a ich zostupnú tendenciu, teda vzťah s najväčším potenciálom vyvolať pochybnosti o nezaujatosti sudcu, je pomer k veci a na opačnom konci spektra stojí pomer k inému orgánu činnému v danom konaní. Uviedol, že obhajca obžalovaného nedeclaroval žiadne relevantné tvrdenia, ktoré by mohli vzbudiť odôvodnenú pochybnosť o zaujatosti členov senátu a k obhajobou uvádzaným dôvodom zaujatosti dodal, že tieto nie sú z pohľadu nezainteresovaného pozorovateľa spôsobilé vyvolať objektívne oprávnenú obavu, že JUDr. Farkaš a JUDr. Varga nie sú v tejto veci nezaujatí, keďže nemajú dostatočne reálny základ a sú v rovine špekulácie.

Krajský súd v prvom rade zdôrazňuje, že v tejto súvislosti je potrebné mať na zreteli čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavy SR, v zmysle ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Za zákonného sudcu treba pokladať sudcu určeného v súlade s rozvrhom práce a elektronickou podateľňou súdu. Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú treba dôsledne zachovávať. Zákonnému sudcovi môže byť vec odňatá len výnimočne, za splnenia zákonných podmienok. Inak povedané, sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo, resp. ktoré vzbudzujú dôvodné pochybnosti, že jeho rozhodnutie tieto požiadavky spĺňať nebude.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. poriadku, z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Rozhodovanie o zaujatosti sudcu je založené na zisťovaní, či existuje taký vzťah sudcu k veci, o ktorej má rozhodnúť, k účastníkovi konania alebo jeho právnenému zástupcovi, ktorý by mohol založiť objektívne pochybnosti o jeho nezaujatosti, pričom nie je možné vychádzať iba zo subjektívnych pochybností, ale aj z právneho rozboru skutočností, ktoré vedú k daným pochybnostiam. Relevantná pochybnosť z nedostatku nestrannosti sudcu sa musí zakladať na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach.

Nezaujatosť sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či je možné usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa teda musí podriaďovať prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Nestrannosť sudcu je obyčajne definovaná ako absencia predsudku, alebo zaujatosti v konkrétnej veci. Z pohľadu čl. 6 ods. 1 Dohovoru možno nestrannosť posudzovať na základe dvoch rôznych prístupov.

Možno rozlišovať subjektívny prístup, pri ktorom sa skúma skôr myseľ a vnútorný psychický vzťah sudcu k veci a k jednotlivým subjektom konania, teda to, čo si sudca v danej situácii myslel pro foro interno a objektívny prístup, pri ktorom sa skúma, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby bola vylúčená každá jeho pochybnosť o jeho nestrannosti. Objektívny prístup spočíva v otázke, či nezávisle od osobného správania sudcu určité overiteľné skutočnosti neumožňujú pochybovať o jeho nestrannosti. Objektívnu nestrannosť teda nie je možné chápať v tom smere, že čokoľvek, čo aj minimálne poukáže na pochybnosti o nestrannosti sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného.

Za pomer sudcu k účastníkovi alebo k veci možno považovať okolnosť, keď sudca má osobný vzťah k účastníkovi alebo jeho právnomu zástupcovi, a to je napríklad vzťah príbuzenský, priateľský alebo aj nepriateľský, alebo ak by sudca sám mohol mať osobný záujem na spôsobe rozhodnutia veci. Predpokladom vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania veci je taký vzťah k veci, účastníkom alebo k ich zástupcom, ktorého intenzita by aj pri maximálne vynaloženej snahe sudcu o nezaujatosť v konaní a rozhodovaní jednoznačne ovplyvňovala jeho objektívny postoj k spravodlivému riešeniu veci. Dôvody pre vylúčenie však nemôžu byť všeobecné, vylúčenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami, vždy však musí ísť o skutočnosti, ktoré bránia sudcovi byť vo veci, či už subjektívne alebo objektívne nestranným. Okolnosti brániace sudcovi objektívne byť nestranným, nastávajú nezávisle od jeho vôle, vyvolávajú však oprávnené pochybnosti o jeho nestrannosti a aj keby sudca subjektívne bol nestranným, nemôže vo veci pre ich existenciu konať v zmysle teórie zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa taký aj objektívne javiť stranám v konaní. Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je preukázaný opak. Pochybnosť o nezaujatosti však musí byť vždy dôvodná, musí byť dostatočne konkretizovaná a objektivizovaná s tým, že nestačí len subjektívny pocit strany, ktorá námietku zaujatosti vznáša.

Len samotná skutočnosť, že účastníka konania zastupuje v konaní advokát, ktorého sudca pozná z profesionálneho hľadiska (a osobne sa z minulosti pozná s jeho otcom, ktorý na konaní nie je vôbec tzv. „zainteresovaný“), nesvedčí ešte sama o sebe o tom, že sudca má k advokátovi osobný pomer, so zreteľom na ktorý je bez ďalšieho vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Z objektívneho hľadiska sú vzťahy sudcov a advokátov vo všeobecnosti neutrálne, budované na princípe profesionality, kolegiality a takéto vzťahy nemožno bez ďalšieho považovať za okolnosť vzbudzujúcu pochybnosti o ich nezaujatosti. Avšak v prípade, že vzájomný vzťah presiahne takto chápaný profesionálny rámec a nadobudne charakter bližšieho osobného vzťahu, napr. rodinného, priateľského a pod., možno o tejto okolnosti uvažovať ako o dôvode pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Avšak na to, aby bol sudca vylúčený, nepostačujú iba pocity účastníka konania o tom, že možno mať pochybnosti o nezaujatosti sudcu, ale musí byť zistený dôvod, z ktorého vyplýva, že možno pochybovať o sudcovej nezaujatosti.

Námietka zaujatosti uvedená v sťažnosti obžalovaného sa opiera o uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4NdT/14/2021 zo dňa 11.05.2021, z ktorého vyplynulo, že členovia senátu JUDr. Farkaš a JUDr. Varga sú zaujatí voči osobe obhajcu obžalovaného pre pomer k otcovi obhajcu. V súvislosti s týmto má krajský súd za potrebné poukázať na to, že obhajca obžalovaného C. D. nebol v tomto konaní v procesnom postavení obhajcu, kedy obhajoval iného svojho klienta, o ktorého veci sa konalo, ale sám bol obžalovaný za trestný čin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zákona. Pri tejto skutočnosti je dôležité vyhodnotiť zjavný rozdiel medzi situáciou, keď trvá vzťah k obvinenému v trestnej veci obvineného a situáciou, kedy ide o vzťah medzi sudcom a obhajcom, nakoľko sťažnostný súd opakovane dôrazne konštatuje, že tento je založený na znakoch profesionality a ani argument, že sudca bol v trestnej veci obvineného vylúčený pre jeho predpojatosť k veci alebo účastníkovi konania, nezakladá automaticky predpojatosť sudcu v každej ďalšej trestnej veci, kde účastník konania vystupuje v inom procesnom postavení. Z uvedeného teda vyplýva, že je potrebné rozlišovať, v akom postavení vystupuje tá ktorá osoba v konaní pred súdom, nakoľko vzťah sudcu k obžalovanému je odlišný od vzťahu sudcu k obhajcovi, ktorý vykonáva práva inej osoby pred súdom v rámci výkonu svojho povolania. Z doposiaľ zisteného je zrejmé, že vzťah členov senátu JUDr. Farkaša a JUDr. Vargu s obhajcom obžalovaného je založený čisto na profesionálnej úrovni, a ten, ak neprekročí tomu zodpovedajúce medze, objektívne nezakladá dôvod pochybovať o nezaujatosti týchto členov senátu.

Je potrebné uviesť, že požiadavkou na sudcu pri výkone súdnictva je, aby si tento zachoval vecný prístup za každých okolností. Sudca musí mať dostatok schopnosti ovládať nielen svoje konanie, ale tiež sféru svojich vnútorných pocitov. Nesmie dopustiť, aby v ňom niektorá skutočnosť týkajúca sa

prejednávanej veci vyvolala pocity zakladajúce pochybnosti o jeho nezaujatosti. Pokiaľ by sudca takúto schopnosť nemal, nebol by spôsobilý vykonávať funkciu sudcu. Ako vyplýva z písomných vyjadrení sudcov JUDr. Farkaša a JUDr. Vargu, títo sa subjektívne voči obhajcovi C. D. necítia byť zaujatí, pričom ani krajský súd nezistil medzi týmito členmi senátu a obhajcom obžalovaného priateľský, ale ani nepriateľský vzťah. Členovia senátu uviedli, že obhajcu obžalovaného poznajú iba ako advokáta a nemajú k nemu žiaden priateľský vzťah, teda ich vzťah je založený čisto na profesionálnej úrovni, čoho dôkazom je aj to, čo uviedol sudca JUDr. Farkaš vo svojom vyjadrení a to, že obhajca obžalovaného už vystupoval vo viacerých konaniach, ktorým on predsedal a nikdy nevzniesol námietku zaujatosti. Pričom na posúdenie existencie pochybnosti o schopnosti objektívne pristupovať k úkonom trestného konania musia existovať konkrétne skutočnosti osobného charakteru týkajúce sa skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie alebo k osobám, ktoré v nej vystupujú, pričom krajský súd existenciu takýchto skutočností osobného charakteru, ktoré by mohli vzbudiť odôvodnenú pochybnosť o zaujatosti členov senátu pre pomer k obhajcovi obžalovaného v tomto konaní, nezistil.

V súvislosti so vzťahom členov senátu JUDr. Farkaša a JUDr. Vargu a otca obhajcu E. D. st., sa krajský súd plne stotožňuje s názorom uvedeným v napadnutom rozhodnutí, a to že ani tento nemôže vyvolať pochybnosti o nezaujatosti namietaných členov senátu. Ako už bolo uvedené v napadnutom uznesení, vzťahy vymedzené v § 31 ods. 1 Tr. poriadku majú zostupnú tendenciu, z čoho možno usúdiť, že pre vylúčenie sudcu z dôvodu jeho pomeru k obhajcovi obžalovaného nebude stačiť to, čo by stačilo na vylúčenie sudcu pre jeho pomer k obvinenému. Teda tá skutočnosť, ktorá bola postačujúca na vylúčenie sudcov v trestnom konaní, v ktorom vystupoval obhajca obžalovaného v procesnom postavení obžalovaného, nie je v tomto konaní dostatočná na vylúčenie členov senátu, a to z dôvodu iného procesného postavenia obhajcu obžalovaného. Krajský súd má za to, že vzťah členov senátu k otcovi obhajcu, ktorý by za iných okolností mohol vyvolávať pochybnosti o nezaujatosti členov senátu, v tomto prípade tieto pochybnosti nevyvoláva, nakoľko ako už bolo uvedené, nejedná sa o trestné konanie voči synovi E. D. st. (ako tomu bolo v prípade Uznesenia NS SR zo dňa 11.05.2021, sp. zn. 4Ndt/14/2021), ale ten v rámci výkonu svojho povolania vystupuje v konaní iba ako obhajca obžalovaného.

Iné konkrétne skutočnosti, ktoré by vzbudzovali pochybnosti o nezaujatosti členov senátu v prejednávanej veci a ktoré by bolo možné v zmysle zákona považovať za dôležité dôvody pre vylúčenie sudcu podľa § 31 Tr. poriadku, obžalovaný vo svojich podaniach neuvádza a nevyplývajú ani z ďalšieho obsahu spisu.

K vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo ich k zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranné rozhodovať. Krajský súd z obsahu spisu, ale najmä z podaní obžalovaného prostredníctvom obhajcu, po ich preskúmaní ako aj po preskúmaní dôvodov napadnutého uznesenia nezistil splnenie podmienok pre vylúčenie členov senátu v tejto trestnej veci. Neboli zistené natoľko právne významné skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné mať dôvodné pochybnosti o ich nezaujatosti jednak k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, alebo k prejednávanej veci.

Sťažnostný súd sa stotožnil s názorom vyjadreným v napadnutom uznesení a má za to, že dôvody zaujatosti tak ako ich uvádza obhajoba, nie sú z pohľadu nezainteresovaného pozorovateľa spôsobilé vyvolať objektívne oprávnenú obavu, že JUDr. Farkaš a JUDr. Varga nie sú v tejto veci nezaujatí.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody preto krajský súd postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.